

NAPIRZYĆ (1) *vb pf*

3 sg f praet napirz(e)ła.

Sł stp brak, Cn s.v. napchlić komorę, Linde XVIII w.

Przybrać pierzem [co]: Chciałac też była s Pawy porownać lie Wroná/ Káždemu wyłámuiąc po pyorku z ogoná/ Więc tu ogon więc tu grzbyet nápirzełá pyęknie/ Tufząc że lie w tych ftroioch Iáłtrząb lie iey lęknie. *RejWiz* 98.

Formacje współrdzenne cf PIERZYĆ SIĘ.

Cf NAPIERZONY

TK